

Dualarım Seninle

– S.Karagöz · 29 Mayıs 2019

DUALARIM SENİNLE

Öyle büyük
Öyle güzel bir şeydi ki
Aramızdaki
Bir rüya,
Bir masal gibi.
Sen
Beyaz Atlı Prens
Ben sanki Külkedisi.
Duyanlar inanamadı.
Kimisi gıpta etti,
Kimileri bilendi.

Göze mi geldik,
Araya başkaları mı girdi?
Tam kılıcını çekip
Kurtaracakken beni
Hain bir el uzanıp
Tuttu ellerimizi
Seni o yakaya
Beni bu yakaya
Fırlatıverdi.

Her şey
Bir anda bitti.
Ne olduğunu ne sen
Ne de ben
Hala
Anlayamadık
Ne yaptıysak
Bu sondan kurtulamadık.

Çok üzüldüm
Tuz buz oldu yüreğim

Parçaları savruldu
Dört bir yana.
Sensizliğe razı olmadı gönlüm
Bir tek söz bile yetiyordu
Seni hatırlamama.

'Unut!'
Dedim kendi kendime
Umutsuzca
"Unut! Bitti artık
O masal, o rüya"

Önce
Resimleri
Yırtıp, yaktım
Sonra
Anıların
Perdesini kapattım
Seni hatırlatan herşeyi
Kaldırıp
Attım.

Bütün
Bunlar yetmedi.
Sıra dualarıma geldi.
Karar verdim
Seni dualarımdan
Çıkaracaktım.
Korktum
İşte bunu bir türlü başaramadım.
Dudaklarım titredi
Kelimeler takılıp kaldı boğazıma.

Allah korusun!
Ya sana bir şey olursa?
Ben ne yaparım,
Nasıl yaşarım senden
sonra?

Saygılarımla
Sebahat Karagöz
29 Mayıs 2019